

بسم الله الرحمن الرحيم

طلب خوشنودی مردم با ناخوشنود کردن الله سبحانه وتعالى منجر به تحقیر در دنیا و آخرت می‌شود

(ترجمه)

«من التمس رضى الله بسخط الناس رضى الله عنه وأرضى الناس عنه ومن التمس رضا الناس بسخط الله سخط الله عليه وأسخط عليه الناس.» [رواه ابن حبان/ترمذی]

ترجمه: کسی که خوشنودی الله (سبحانه وتعالى) را درحالی طلب کند که مردم از وی ناخوشنود شوند، الله (سبحانه وتعالى) از او راضی می‌شود و مردم را نیز از وی راضی خواهد کرد؛ و اما کسی که خوشنودی مردم را درحالی طلب کند که الله (سبحانه وتعالى) از وی ناخوشنود شود، الله (سبحانه وتعالى) هم بر او و هم بر آن مردم خشم‌گین خواهد شد.

توضیح حدیث

الف) در روایت ترمذی راوی نقل می‌کند که معاویه رضی الله تعالی عنه به عایشه رضی الله تعالی عنها نامه فرستاد تا وی را نصیحت کند، او پاسخ‌اش نوشت که من این را از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم.

ب) نتایج اعمال یک شخص به دست الله سبحانه وتعالى است که می‌تواند مردم را علیه‌اش قرار دهد یا در برابرش بی‌احترام کند. لذا کسب خوشنودی مردم با عمل کردن علیه اسلام یا سازش‌گری اصلاً کارآمد نیست، چون این‌گونه نه مردم را از خود کاملاً راضی می‌کند و نه رضایت الله سبحانه وتعالى را به دست می‌آورد.

ج) برعلاوه، این روایت در سنت تمام پیامبران نیز انعکاس یافته‌است؛ زمانی که آن‌ها قوم خویش را دعوت می‌کردند، مورد پذیرش‌شان قرار نمی‌گرفتند. اما آنانی که به دنبال رضایت الله سبحانه وتعالى بودند، نهایتاً الله سبحانه وتعالى نصرت را نصیب‌شان کرد.

د) شخصیت اسلامی ساده و متمایز است، چون دیدش از زندگی تنها بر یک مبدأ و مبنا استوار است و هر تصمیم، قضاوت و عمل‌اش بر اساس همان دید شکل می‌گیرد، دید مراجعه به قرآن و سنت به‌خاطر کسب رضایت الله سبحانه وتعالى. شخص مؤمن برای این منظور به سرزنش هیچ سرزنش‌کننده‌ای التفات نمی‌کند، از درستی آن چه بدان دعوت می‌کند مطمئن است، بر آن چه از جانب مردم به او می‌رسد صبور است و نصرت را تنها از الله سبحانه وتعالى می‌طلبد.